

kunne miste Interessen for dette Fag. Frk. Skram besidder en sjælden Evne til at levendegøre de svundne Tider og forlængst afdøde historiske Personligheder for sine Elever. Ved sin Klogskab og sit Kundskabsvæld forstaar hun at fremdrage Udviklingens ledende Tanke, saa at Historien ikke kommer til at staa for Eleven som en tilfældig Samling mere eller mindre interessante Kendsgerninger, og det bliver en Leg at lære de besværlige Aarstal og Navne.

Frk. Skrams fremragende Egenskaber som Lærer staar i Forbindelse med hendes enestaaende Veltalenhed, der i høj Grad har bidraget til at give Skolens forskellige aarlige Mærkedage en egen Festlighed, som sikkert ikke er almindelig i vore Skoler.

Af det ikke ringe Antal af Nutidens danske Kvinder, der har faaet deres Uddannelse ved N. Zahles Skole, vil sikkert Henriette Skram altid bevares i taknemmelig Erindring. Hun er trods de 70 Aar stadig den samme; vi maa haabe, at hun længe endnu maa have Kraft til at fortsætte sit betydningsfulde Arbejde.

Lige Kaar for Hustru og Mand.

Ved *Fredrik Ingerslev.*

Under ovenstaaende Titel er der lige udkommet en Bog, som vi Kvinder i høj Grad maa paaskønne. Den paapeger den uhyre Uretfærdighed, det er, at Hustruen lever i fuldstændig økonomisk Afhængighed af Manden og maa modtage alle Penge, baade til Husets Førelse og til sin og Børnenes Klædedragt som en Naade af Manden. Den Finfølelse, hvormed Forfatteren har forstaaet de Pinsler, mangfoldige Hustruer maa gennemgaa forat faa de nødvendige Penge, vil sikkert blive Balsam paa mangan underkuet Kvindes Sjæll!

Først paaviser Forfatteren i varme Ord, at Hustruens Betydning for Hjemmet er fuldt saa stor som Mandens, og kommer derpaa til det, som maa kaldes Bogens Kærne, nemlig Paavisningen af, hvorledes det praktisk kan ordnes saaledes, at Hustruen

faar Medraadighed over det fælles Hjem og de fælles Midler til dets Opretholdelse. Hans Forslag gaar ud paa, at saalænge Loven ikke yder Hustruen fuld Retfærdighed, bør retsindige Mænd gaa ind paa en Ordning af Formueforholdet, som gør Kvinden til Mandensigestillede, idet Manden deler Raadigheden over Fællesboet med Hustruen. Dette mener Forfatteren kan naas ved, at Ægtefællerne i de Tilfælde, hvor de har faste Indtægter, ved Aarets Begyndelse lægger et Overslag, hvor de først opstiller de nødvendige Udgifter til Husets Førelse, saasom til Bolig, Mad, Brændsel, Skatter o. s. v., og deler, hvad der bliver tilovers, i to lige store Dele, hvoraf den ene tilfalder Manden, den anden Hustruen, til deres private Fornødenheder. Forfatteren opstiller saa nogle Eksempler. Mod disse har jeg kun det at indvende, at Vedligeholdelse, Vask og Børnenes Klæder er opstillede paa Ægtefællernes personlige Overslag, mens jeg synes, de hører til paa det fælles. Dette er Forfatteren imidlertid selv klar over, idet han ønsker saa meget som mulig ført paa det fælles Overslag.

For Forretningsfolk ser Forfatteren en Vanskelighed, som han imidlertid ikke mener er uovervindelig, idet han hævder, at »Forrettningens Ledelse meget vel kan udøves af begge Ægtefæller i Forening« enten som to »Kompagnoner« eller »ved at den ene helt eller delvis gennem en retsdyldig Overdragelse afstod sin Raaderet og Andel i Ledelsen udadtil til den anden, saaledes at dennes blev som en Slags ansvarlig Forretningsfører for Boet«. Han mener, at det bør være saaledes »at de nærmere Bestemmelser herom kommer til at hvile paa andre Hensyn end det i denne Forbindelse i sig selv absurde Spørgsmaal om det paagældende Individets Køn«. Dette er saa indlysende rigtigt, og selve Livet fører Vidnesbyrd derom. Der er grumme mange Hustruer, som har Pengekassen og fører hele Regnskabet, ja, jeg har selv kendt en Hustru, som med Duelighed styrede et helt Baroni, fordi hendes Mand ikke forstod sig paa Pengesager og Forretninger.

Mod denne fortrinlige Bog — udgaaet fra en finttænkende, nobel Mands Pen — har jeg kun det at indvende, at han øjensynlig ikke kender denne Sags Historie her-tillands, nemlig det store Arbejde, Dansk Kvindesamfund allerede har udført i den Sag. Naar Ægteskabslovgivningen ved Lov af 7. April 1899 blev en Del forbedret, skyl-